

18 Ὀκτωβρίου 2026: ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΟΥΚΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ
Μαρίνου μάρτυρος τοῦ γέροντος.

Ἦχος: γ' – Ἑωθινόν: Θ' – Ἀπόστ.: Κολ. δ' 5-11, 14-18 – Εὐαγγ.: Λουκ. ι' 16-21.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 25 Ὀκτωβρίου, ΣΤ' Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Γαλ. β' 16-20 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. η' 27-39.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΚΜΑΘΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΗΜΑΤΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Η προσφορά τῆς ἀνόθευτης καὶ εἰλικρινοῦς ἀγάπης ἀποτελεῖ τό κίνητρο τῆς δημιουργίας καὶ λειτουργίας τοῦ Σεμιναρίου Ἐκμάθησης τῆς Ἑλληνικῆς Νοηματικῆς Γλώσσας. Οἱ συμμετέχοντες σ' αὐτήν τήν εκπαιδευτική δραστηριότητα τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἡ ὁποία προσφέρεται δωρεάν, ἔχουν τή δυνατότητα νά βοηθήσουν ὅλους τοὺς συνανθρώπους μας πού στεροῦνται τήν ἀκοή, ἔχοντας ὁμως ἄλλες διεξόδους ἐπικοινωνίας καὶ οἱ ὅποιοι συγχρόνως διψοῦν νά μάθουν γιά τόν Θεό καὶ τήν Ἐκκλησία.

- Ἐναρξη διαδικτυακῶν μαθημάτων Σεμιναρίου: Πραγματοποιήθηκε στίς 8 Ὀκτωβρίου.
- Γιά περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται: α) Στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καὶ Νεότητος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272347-348 (καθημερινά 8 π.μ. - 2 μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καὶ Κυριακῆς). β) Στό ἠλεκτρονικό ταχυδρομεῖο: katixisi@apostoliki-diakonia.gr γ) Στό facebook τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας <https://www.facebook.com/apostoliki.diakonia> καὶ νά λαμβάνουν πληροφορίες ἀπό τήν ἱστοσελίδα τοῦ Σεμιναρίου: apostoliki-diakonia.gr/portfolio/sen

Νέα ἐπανεκδόση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΑΓΙΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ ΑΔΕΛΦΟΘΕΟΥ (νέα ἐκδ., σχῆμα 14x21 ἐκατ., σελ. 112)

Η θεία Λειτουργία τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου θεωρεῖται ἡ ἀρχαιότερη λειτουργική παράδοση τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας καὶ ἔχει θεμελιώδη σημασία γιά τή λατρεία. Ἡ Ἀποστολική Διακονία προβαίνει στή βελτιωμένη ἐπανεκδόσή της – ἡ ὁποία πρωτοεκδόθηκε ἀπό τόν Ἐκκλησιαστικό Ὄργανισμό παλαιότερα – μέ ἐπιστασία τότε τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσόστομου Παπαδοπούλου.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὁρθόδοξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

ΕΤΟΣ 74ον

18 Ὀκτωβρίου 2026

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 42 (3829)

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Κατά τήν σημερινή Κυριακή, ἡ Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ νά ἐορτάσουμε τόν ἀπόστολο καὶ εὐαγγελιστή Λουκᾶ, ὁ ὁποῖος –σύμφωνα μέ μία ἐκκλησιαστική παράδοση– συγκαταλεγόταν μεταξύ τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων, τοὺς ὁποίους ἀπέστειλε ἀνά δύο ὁ Κύριος νά κηρύξουν τόν λόγο τῆς σωτηρίας.

Ὁ εὐαγγελιστής Λουκάς καταγόταν ἀπό τήν Ἀντιόχεια τῆς Συρίας, εἶναι συγγραφέας δύο βιβλίων στήν Καινή Διαθήκη, τοῦ τρίτου Εὐαγγελίου καὶ τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων, ὁ ἱστορικώτερος ἀπό τοὺς ἄλλους τρεῖς Εὐαγγελιστές, καὶ ἐκεῖνος πού παρέδωσε τίς περισσότερες μαρτυρίες γιά τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο. Ὑπῆρξε πολύτιμος συνεργός καὶ συνοδοιπόρος τοῦ ἀποστόλου Παύλου, σπουδαῖος ἰατρός, ζωγράφος θεομητορικῶν Εἰκόνων καὶ ἄριστος γνώστης τῆς ἐλληνικῆς γλώσσας. Κατά τήν διάρκεια τοῦ Πάθους τοῦ Κυρίου βρισκόταν στά Ἱεροσόλυμα καὶ τό πρωί τοῦ Πάσχα πορευόταν μαζί μέ τόν Κλεόπα πρὸς τό χωριό Ἐμμαούς, θλιμμένος μέ ὅλα ὅσα συνέβησαν στόν Χριστό. Ἡ θλίψη ὁμως αὐτή ἔγινε ἄρρητη χαρά ὅταν ὁ Ἀναστάς Κύριος, πού τοὺς εἶχε παρουσιασθεῖ χωρίς νά μποροῦν νά Τόν ἀναγνωρίσουν, «ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου» (Λουκ. 24,35), τοὺς ἀποκαλύφθηκε ὅταν τεμάχιζε τόν ἄρτο στό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας, καὶ τοὺς ἀξίωσε νά γίνουν μάρτυρες καὶ κήρυκες τῆς Ἀναστάσεώς Του. Ἀναφέρεται ὅτι ἀργότερα, καὶ ἀφοῦ κήρυξε τό Εὐαγγέλιο σέ διαφόρους τόπους, ἔγινε Ἐπίσκοπος Θηβῶν τῆς Βοιωτίας, ὅπου καὶ ἀπέθανε μέ μαρτυρικό θάνατο.

Τό ἔργο τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ

Οἱ ἐβδομήκοντα Μαθητές τοῦ Κυρίου, ἐμφορούμενοι ἀπό τήν δύναμη τοῦ Ὄνόματος τοῦ Διδασκάλου τους καὶ τόν φωτισμό τοῦ λόγου Του,

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ι' 16-21)

Ἡ ἀποστολική ἐξουσία

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ μαθηταῖς· Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με. Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἐβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώρουν τὸν σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. Ἴδου δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ. Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαί σοι, Πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναί, ὁ Πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

ἀπάλλασσαν τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὴν ἐπήρεια τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων, τὰ ὅποια ὡς κύριο ἔργο ἔχουν τὴν διαβολὴ τοῦ Θεοῦ στὸν ἄνθρωπο καὶ τὴν διαβολὴ τοῦ ἐνός ἀνθρώπου πρὸς τὸν ἄλλο. Ἐνῶ, δηλαδή, τὸ Ἅγιο Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, ὡς Πνεῦμα εἰρήνης, ἐνότητος καὶ καταλλαγῆς συνδέει τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, πού ἐκφράζεται ὡς συγχωρητικότητα, κατανόηση, ταπεινοφροσύνη, τὸ ἀντίθετο πνεῦμα προξενεῖ συνεχεῖς διαιρέσεις, σύγχυση, ἀναστάτωση, ἀδικία, σκοτασμός, καταστροφή. Ἡ δύναμις τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ Χάρις τῆς προσευχῆς, ἡ εὐλογία τῆς θείας Λειτουργίας, οἱ πρεσβεῖες τῶν Ἁγίων διαφυλάττουν τοὺς πιστοὺς ἀπὸ «τά πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ» καὶ τοὺς βοηθοῦν νά καλλιεργοῦν στήν ζωὴ τους τὴν ἀσκητικὴ προσπάθεια γιὰ τὴν βίωση τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθινῆς μετανοίας.

Ἡ ἐγγράφη τοῦ ὀνόματος τῶν πιστῶν στήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ

Ὁ Κύριος συνιστᾷ στοὺς Μαθητὲς Του νά μὴ χαίρονται γιὰ τοὺς ὑπακούουν τὰ δαιμονικά πνεύματα, ἀλλὰ νά χαίρονται διότι τὰ ὀνόματά τους ἔχουν ἐγγραφῇ στὸν Οὐρανό, δηλαδή στήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, «ἐν βίβλῳ ζωῆς» (Φιλιπ. 4,3). Ἡ δυνατότητα γιὰ τὴν πολιτογράφηση τοῦ πιστοῦ στήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ δίνεται ἀπὸ τὸν Θεό μὲ τὸ χάρισμα τῆς θεϊκῆς υἱοθεσίας, μὲ τὴν πίστη δηλαδή στήν Ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ἐπισφραγίζεται μὲ τὸ μυστήριον τοῦ Βαπτίσματος, καὶ ἔπειτα, μὲ τὴν μετοχή στήν θεία Εὐχαριστία «εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον».

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος στοὺς μαθητὲς του· Ὅποιος ἀκούει ἐσᾶς, ἀκούει ἐμένα, καὶ ὅποιος ἀπορρίπτει ἐσᾶς, ἀπορρίπτει ἐμένα· ὅποιος ἀπορρίπτει ἐμένα, ἀπορρίπτει ἐκεῖνον πού μέ ἔστειλε. Ἐπέστρεψαν μέ χαρά (ἀπὸ τὴν περιοδεία τους) οἱ ἐβδομήντα μαθητὲς καὶ ἔλεγον· Κύριε, στοὶ ὀνομά σου καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσονται σέ ἐμᾶς. Εἶπε σ' αὐτούς· Ἔβλεπα τὸν σατανά νά πέφτει σάν ἀστραπὴ ἀπὸ τὸν οὐρανό. Σᾶς δίνω τὴν ἐξουσία νά πατᾶτε ἐπάνω σέ φίδια καὶ σκορπιούς καὶ ἐπάνω σέ ὅλη τὴ δύναμη τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τίποτε δὲν θά σᾶς βλάψει. Ἀλλὰ ὅμως, μὴ χαίρεστε γιὰ αὐτό, ὅτι δηλαδή τὰ πνεύματα ὑποτάσσονται σέ ἐσᾶς, ἀλλὰ νά χαίρεστε ἐπειδὴ τὰ ὀνόματά σας ἔχουν γραφεῖ στὸν οὐρανό. Ἐκείνη τὴν ὥρα ὁ Ἰησοῦς αἰσθάνθηκε ἀγαλλίαση μέσα του καὶ εἶπε· Σέ εὐγνωμονῶ, Πατέρα, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἐπειδὴ τὰ ἔκρυψες αὐτὰ ἀπὸ σοφούς καὶ συνετοὺς, καὶ τὰ φανέρωσες σέ ἀπλοὺς ἀνθρώπους. Ναί, Πατέρα μου, γιὰ αὐτό ἦταν τό δέλημά σου.

(Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μὲ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Ἔτσι, ὁ ἄνθρωπος ἀποκτᾷ τὴν συνείδηση ὅτι ἀπὸ τό παρόν, ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ πραγματικότητα, προγεύεται τὴν τελικὴ ἐπικράτηση τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν αἰώνια ζωὴ, τούτέστιν «τό σύν Χριστῷ ἀεὶ εἶναι»· τό νά εἶναι αἰώνια μαζί μὲ τὸν Χριστό καὶ νά ἀγάλλεται ἀπὸ τὴν θέα, τό ἄρρητο φῶς καὶ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Γιὰ αὐτό σημαίνει μακαριότητα, Παράδεισος, Βασιλεία Θεοῦ.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἡ ἉΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΝΟΔΟΣ

Πεντηκοστή 2016 - «Εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσεν»

(Α' ἔκδ., σχῆμα 17x24 ἑκατ., σελ. 960)

Ἡ ἐπετειακὴ ἔκδοση τῶν Πρακτικῶν καὶ Κειμένων τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δέκα ἐτῶν ἀπὸ τῆς συγκλήσεώς της ἀποτελεῖ τὴν ταπεινὴ συμβολὴ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν ἐλπίδα ὅπως τὰ κείμενα καὶ οἱ ἀποφάσεις τῆς Συνόδου καταστοῦν παρακαταθήκη γιὰ τοὺς «ἐγγὺς καὶ τοὺς μακράν».